

אור הנר

עורך: נריה אטון

דבר העורך

"כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם"

אנא, בטובך, התכבד לפנות אל המלון השוכן מול ביתי, ומחר בבוקר ניפגש, אם ירצה השם". כששמע האב את הדברים, כמעט אחזו השבץ. מחשבתו פעלה במהירות, וכך הרהר: שנים רבות ציפיתי שבני יכבדני ויבוא לבקרני. משראיתי מתמהמה, באתי אליו. אולם בטוח הייתי שהוא ובני ביתו ימתינו לי בנמל, אולם הם לא עשו זאת. לתומי סברתי שהם יקבלו את פניי בתחנת הרכבת, אולם גם שם לא מצאתים. באתי עד פתח הבית, ומצאתיו חשוך, והנה עתה אני דופק בדלת והוא מתעצל לקום ולפתוח לי. האם אחרי כל זאת אמתין לו במלון? בודאי לא אעשה זאת!! במונית הראשונה שנקרתה לו בדרכו, שב האב לתחנת הרכבת. משם נסע לנמל, עלה על אונייה ושב לביתו. למחרת בבוקר התעורר הבן וליבו נקפו על התנהגותו אתמול בלילה. בזריזות רבה קם ממיטתו התלבש ורץ למלון כדי להקביל את פני אביו. מה נוראה הייתה אכזבתו, ומה גדול היה הכאב, כאשר נוכח לדעת שאביו איננו. "דעו לכם" סיים רבי שלום שבדרון את סיפורו, "מי ששומע סיפור זה מזדעזע איך מעיז הבן להתנהג ככה אל אביו.

אומנם הבן הזה הוא כל אחד ואחד מאיתנו, במשך כל ימי השנה מצפה אבינו שבשמים לבניו שישבו אליו בלב שלם. כיון שרואה שאינם מזדריים לשוב, איש איש ונימוקיו עימו, בא אליו בראש חודש אלול, מעניק לנו בטובו חודש של ימי רחמים, בהם קל יותר לשוב אליו יתברך והתשובה מקובלת ורצויה, אך גם כאן לא רבים ישכילו לנצל את הימים היקרים האלה, ואף על פי שהקב"ה מתקרב אלינו אין מקדמים את פניו. ובכל זאת נתן לנו ה' בטובו הגדול עוד הזדמנות, עשרת ימי תשובה, אשר עליהם נאמר: "דרשו ה' בהימצאו קראוהו בהיותו קרוב". הוא ממציא את עצמו ומתקרב אלינו עוד יותר. אם גם ימים אלה אינם מנוצלים כראוי הרי זה דבר המעורר תמיהה. אולם אף על פי כן ממשיך ה' יתברך להמציא את עצמו אלינו עוד יותר, ביום הכיפורים, ודופק על דלתי ליבנו.

על זה מוסבים דברי הפסוק הנ"ל: "אני ישנה"

- מן המצוות, "וליבי ער" - לעשותן (מדרש שיר השירים) "קול דודי דופק" - בניי, פתחו לי פתח אחד של תשובה רק פתח קטן, כחודו של מחט! וכנסת ישראל משיבה: "פשטתי את כותונתי איככה אלבשנה, רחצתי את רגלי איככה אטנפם". היצר ממציא תירוצים, עד שנדמה לאדם שבאמת אינו יכול לקום ולפתחו, אפילו לא פתח כחודה של מחט. המשך הפסוקים מצייר לנו תיאור מזעזע לאיזה מצב עלול להגיע אדם שלא ניצל את ימי אלול היקרים, ואשר לא דרש את ה' בהימצאו בעשרת ימי תשובה, וגם "קול דודי דופק" לא נענה: "קמתי אני לפתוח לדודי... פתחתי אני לדודי". אימתי? למחרת יום הכיפורים, כאשר סוף סוף הבין שהקב"ה בא לקראתו, או אז נזכר הבן לבקש את אביו שבשמים. אבל - "ודודי חמק עבר..." ביקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני". בואו ננצל את ההזדמנות האחרונה שיש לנו ונפתח את ליבנו לבורא עולם, כל אחד יקבל על עצמו קבלה קטנה שבה יחזיק בקביעות. גם אם כל השנה התרחקנו גם אם את חודש אלול וראש השנה פספסנו את יום הכיפורים לא נפספס - וודאי שנזכה לגמר חתימה טובה, אמן, שבת שלום ומבורך וצום קל ומועיל.

בסייעתא דשמיא לאחר שעברנו את חודש אלול חודש הרחמים והסליחות, חודש עליו דרשו חז"ל "אני לדודי ודודי לי", ועברנו גם את ראש השנה ועשרת ימי תשובה עליהם דרשו חז"ל את הפסוק "דרשו ה' בהימצאו קראוהו בהיותו קרוב", אחרי שזכינו כל כך להתקרב לקדוש ברוך הוא, הגענו אל היום הקדוש והטהור, יום בו בורא עולם הכי קרוב לכל אחד ואחד מאיתנו, יום בו בורא עולם מוחל וסולח לעוונותינו. וזו ההזדמנות האחרונה שלנו לזכות להיחתם בספרם של צדיקים וחסידיים לחיים טובים ולשלום.

סיפר הגאון הצדיק רבי שלום שבדרון זצ"ל: "מעשה באדם שבנו יחידו יצא לחוץ לארץ, לצורך מסחר, נשא שם אישה ונולדו לו ילדים. גדולים היו געגועי האב לבנו, ומאוד רצה לראות את הבן, להכיר את כלתו ולהשתעשע עם נכדיו. בכל מכתב ששיגר אליו, היה מזמין את הבן לבוא עם בני ביתו לבקר. ואמנם, הבן הביע את רצונו לבוא, אך בכל פעם צצו עיכובים שונים שמנעוהו מלהגשים את רצונו. כיון שכך, הודיע האב לבנו: הואיל וקשה לך לבוא אליי, אבוא אני אליך.

מאז שהחליט לנסוע, היה האב עסוק בהכנות

לקראת הנסיעה, וככל שקרב היום כך הלכה וגברה התרגשותו. בהגיע יום ההפלגה עלה על האונייה כשהוא עמוס בחבילות שהכילו מתנות, ובכל משך הנסיעה לא חדל מלהרהר בפגישה הנרגשת הצפויה לו. מפעם לפעם היה עולה על הסיפון כדי לבדוק אם החוף נראה כבר באופק. כאשר החלו לראות כבר את היבשה, לא היה גבול לשמחתו ולהתרגשותו. האונייה נכנסה לנמל, ועוד בטרם השליכה עוגן תר האיש בעיניו את הרציף כדי לאתר את בנו בין מקבלי הפנים שעמדו שם, אך לא מצאו. לא נותרה לו ברירה אלא להמתין בקוצר רוח לרגע שיוכל לרדת מן האונייה, ולחפש חיפוש מדוקדק יותר.

מה גדולה הייתה אכזבתו, כאשר ירד מהאונייה והבן לא נמצא בין הבאים לקבל את פניו. לרגע הוכה בתדהמה, אך מיד התעשת ולימד זכות על בנו. בוודאי היה טרוד בהכנות לקראת בואי ועל כן לא הספיק להגיע לנמל, חשב. כדי לא לאבד זמן

יקר, עלה מיד על הרכבת המוליכה אל עיר מגוריו הבן. בטוח היה שבתחנת הרכבת שבפאתי עיר מגוריו, יפגוש את יקיריו. כאשר הגיעה הרכבת למחוז חפצו, נכונה לו אכזבה נוספת - גם כאן לא המתין לו איש! חיש מהר נדחתה האכזבה מליבו, ואת מקומה תפסה דאגה שמא משהו אינו כשורה.

בלב מלא דאגה, אכזבה וגעגועים, שכן האב מונית והורה לנהג להסיעו אל יעדו המבוקש. בדרך נרגע מעט ושב וצייר לעצמו את קבלת הפנים החגיגית הצפויה לו בשערי הבית. אך גם חלום זה נגזז כאשר הגיע בשעת ערב מאוחרת אל פתח הבית. מלבד אור קלוש שנראה מבעד לחרכי החלון שפנה לעבר הרחוב, היה הבית חשוך. ליבו פעם בחזקה. האם כולם בריאים? שאל את עצמו, האם קרה להם אסון חס וחלילה? ידיו רעדו כאשר הקיש בדלת. דפיקה אחת, דפיקה נוספת, עד שסוף סוף שמע קול עמום: "מי שם?" כשיזיהה שזהו קולו של בנו יקיר, נרגע. ההתרגשות והשמחה שוב תפסו את מקומם והוא השיב: "אביך שבא אליך ממרחקים הוא הדופק, פתח לי בני את הדלת!"

אחרי רגע של שתיקה, נשמע שוב קולו של הבן: "אבא, כבר פשטתי את בגדיי ורחצתי את רגליי, קשה לי עתה לקום ממיטתי ולפתוח לך את הדלת.

"כי ביום הזה יכפר עליכם לטו"

הלכות יום

אל לבו לשוב מעבירות שבידו.

אכילה בערב יום כיפור

מצווה להרבות באכילה ובשתיה בערב יום כיפור, ואסור להתענות בערב יום כיפור כלל, אפילו תענית חלום.

מניין הסעודות ביום זה

טוב לאכול ביום זה מניין ב' ימים, שהוא שישה סעודות (מאמר מרדכי). וצריך לאכול ב' סעודות בפת. ולכל הפחות יאכל סעודה אחת עם פת.

חיוב הנשים באכילה

אף נשים חייבות במצוות אכילה ושתיה בערב יום כיפור.

מאכלים הנוחים לעיכול

יאכל מאכלים הנוחים לעיכול כדי שלא יהא שבע ביותר ויראה כמתגאה בשעה שמתפלל.

אכילת דגים בערב יום הכיפורים

טוב לאכול דגים לכבוד היום בסעודת הבוקר אבל לא לאחר מכן. ומעשה היה ברומי בערב כיפור, שהלך חייט יהודי רא שמים לשוק לקנות דג לסעודתו. ונמצא שם רק דג אחד, והזדמן שם עבדו של המושל שעמד לקנותו. והחלו להתמקח היהודי ועבד המושל על המחיר עד שהגיעו לשנים עשר דינרי זהב, וזכה בו אותו יהודי חייט. בעת הסעודה שאל המושל את עבדו מדוע לא הבאת לי דג לסעודתי, אמר לו אדוני לא אכחד ממך, כי לא נמצא בשוק אלא דג אחד, והזדמן שם יהודי אחד שרצה לקנותו. והתמודדתי עמו על מחירו עד שהגיע לי"ב דינרי זהב, וכי היית רוצה שאקנה לך דג ב"ב זהובים? אמר לו המושל ומיהו היהודי הזה שקנאו, אמר לו חייט פלוני, קרא לו המושל, אמר לו מה ראית חייט שכמוך לקנות דג ב"ב זהובים. אמר לו החייט, אדוני יש לנו יום אחד בשנה והוא יום הכיפורים שמתכפרים בו כל העוונות שעשינו במשך השנה, וכאשר הוא מגיע האם אין אנו חייבים לכבדו כמיטב יכולתנו? אמר לו המושל הואיל ונתת טעם יפה לדברך, זכאי אתה! ופרע לו הקב"ה שכר לאותו חייט, שכיון שבא לביתו וחתך את בטן הדג, זימן לו הקב"ה בתוכו מרגלית טובה והתפרנס ממנה כל ימיו.

פיוס וסליחה

אין יום הכיפורים מכפר על עבירות שבין אדם לחברו עד שיפייס את חברו אדם שגזל את חברו, חייב להשיב לו את הגזלה ואח"כ יבקש סליחה עד שיפייסנו (ובכל שאלה יתיעצו עם תלמידי חכם מומחה בהוראה). ואפילו רק ציער את חברו בדיבור חייב לפייסו וכל שכן אם הלבין פניו ברבים. אדם שביקש מחילה מחברו, וחברו אינו רוצה למחול לו, יחזור על כך ג' פעמים וכל פעם ייקח עימו ג' אנשים, ואם עדיין לא מוחל אינו חייב שוב לפייסו ועבירה ביד חברו, וילך לפני עשרה אנשים או נשים ויאמר שביקש מחילה מחברו.

אם צריך לפייס את רבו יחזור אפילו אלף פעמים עד שיתפייס.

לא יהיה אדם אכזרי מלמחול אלא ימחל מיד שכל המעביר על מידותיו מעבירים לו על כל פשעיו.

חובה קדושה לבקש סליחה מהוריו ורבותיו הבעל והאישה יחמלו זה על זה (על כל אשר חטאו זה לזה במשך השנה, בדיבור בכעס וכי), אם האיש שחטא לו אינו

זמני יום הכיפורים - אופק באר שבע

כניסת הצום: 17:55 יציאת הצום: 18:45

רבינו תם: 19:25

יום שישי ט' תשרי

תפילת שחרית בערב יום הכיפורים

בתפילת שחרית בערב יום כיפור אין אומרים תחנון.

בסוף התפילה נוהגים לעשות התרת נדרים. **אולם יש לדעת ולהודיע לאחרים שהתרת נדרים זו מועילה רק לנדרים שנדר ולא זוכרים בזמן ההתרה,** אבל לנדרים שזוכר לא מועילה התרה זו עד שיפרטם, ומספיק שיפרטם בפני אחד מן המתירים ושאותו האחד יהיה בקי בענייני פתח וחרטה.

טוב שיהיו עשרה מתירים, ואם אין להם עשרה יתירו בשלושה.

תפילת מנחה בערב יום הכיפורים

מתפללים תפילת מנחה בעוד היום גדול (בצהריים) לפני סעודה מפסקת, ועושים וידוי בתפילת מנחה, שמא ייחנק בסעודתו ח"ו ונמצא שלא עשה וידוי.

כפרות

נוהגים לעשות "כפרות", יש שעושים ע"י תרנגול ויש שעושים ע"י כסף כ- 20 שקלים (מחיר עלות של סעודה).

עדיף שיעשה קודם לעצמו ואח"כ יעשה למשפחתו. כשמסובב לעצמו יאמר: "זה חליפתי זה תמורת"י זה כפרתי". כשמסובב לאחר יאמר: "זה לחליפתך זה תמורתך זה כפרתי". כשמסובב למי שלא נמצא בפניו יאמר: "זה חליפת פלוני בן פלונית זה כפרתי.. וכו".

יש לאדם להרהר בתשובה בזמן עשיית הכפרות. את כסף הכפרות יתנו לצדקה (ניתן להעביר את מעות פדיון הכפרות לעלון אור הנר לפרטים: 0505069633).

מלאכה

אין עושים מלאכה בערב יום כיפור, והעושה אינו סימן ברכה מאותה מלאכה לעולם.

מקווה

מנהג יפה לטבול במקווה בערב יום כיפור (ואין מברכים על טבילה זו). מי שאינו יכול ללכת למקווה (מחמת חולשה או מסיבה אחרת), ישפוך על עצמו כשנים עשר וחצי ליטר מים, ואם גם את זה אין באפשרותו לעשות, ישהה תחת מקלחת עד שתישפך עליו כמות של שנים עשר וחצי ליטר (בורם סטנדרטי הזמן הינו כשש דקות). (שופר בציון). ובעת שפיתך המים על האדם יש לו לעמוד זקוף ושתי ידיו מונחים נגד ליבו, בריווח קצת.

שליחי ציבור מצווים להקפיד ביתר שאת לטבול במקווה.

מלקות

יש נוהגים שכל הקהל לוקים שלושים ותשע מלקות ברצועת עור קלה בערב כיפור, ואומרים וידוי באותה שעה, והמלקה אומר פסוק 'והוא רחום יכפר עוון' שלוש פעמים, ועל כל תיבה נותן מכה אחת. ויזהר המלקה שלא ילקה בחזקה. ונהגו מנהג זה, כדי שמתוך כך יתן

למנוח שלום ברוחל רחל

מרי בת ר

דוג'ה סלז

בן רבקה

חנה בת ח

תנצבה

למנוח שלום ברוחל רחל

ינית בת רחל

מאיר חורי

בן חנינה

שלמה בר נורית

תנצבה

למנוח שלום ברוחל רחל

דוד (עמרם)

בר עיישה

גרציה לוי

בת מוזל טוב

תנצבה

למנוח שלום ברוחל רחל

לאה בת

סוליקה רביבו ז"ל

(ה"ד)

תנצבה

יצאת הלילה יצאת תפוחי יצאת פפתי זה הפסח ילך לצי

פרוץ פפרות מעיזרים לעלון "אור תור" ומפנים עוד משפחות שיצו ללמוד דברי תורה הלכות ודברי מוסר תפוחים יצא

זר אתכם מכל חטאתיכם...

הכיפורים

בעיר, ואינו יכול להשיגו בפלאפון, יקבל על עצמו שכשיפגוש אותו יפייסהו. אם מת האיש אשר חטא לו ייקח עשרה בני אדם וילך אצל קברו ויאמר: "חטאתי לאלוקי ישראל ולפלוני זה הקבור כאן". טוב שיאמר אדם: הנני מוחל וסולח לכל מי שחטא כנגדי בין בגופי ובין בממוני.

סעודה מפסקת

יאכל כפי שאיוותה נפשו.

להוסיף מחול על הקודש

מצווה מן התורה להוסיף מחול על קודש ולכן יסיים הסעודה מעט לפני השקיעה כדי שיוסיף מחול על הקודש. דין זה נוהג בין בגברים ובין בנשים.

אכילה לאחר סעודה מפסקת

אם סיים סעודתו והפסיק לאכול מבעוד יום, יכול לחזור לאכול כל זמן שלא קיבל על עצמו התענית.

שותה מים שלא לצמא

השותה הרבה מים שלא לצמא אחר סעודה המפסקת, כדי שלא יצמא ביום הכיפורים, אין לו לברך על המים.

קלי צום

המצטער הרבה בתענית, רשאי לבלוע כדור להקלת הצום. שלא ירגיש בצער.

ליל שבת ליל יום הכיפורים

בגדים נאים

מצווה ללבוש בגדים נאים ונקיים ביום כיפור, וכן פורסים מפה יפה על שולחן, כמו בשבת קודש.

הדלקת נרות

מצווה להדליק נרות לכבוד יום כיפור ותברך: "ברוך אתה ה' אלוהינו... וציונו להדליק נר של יום כיפורים". כל המצוות מברכים עליהן ועוברים לעשייתן, ולכן יברך על הדלקת נרות ואח"כ ידליקם.

שהחינו

אין מברכים שהחינו בהדלקת הנרות.

נר נשמה

נהגו להדליק נר בערב כיפור לעילוי נשמה, ודי בנר אחד לעילוי נשמת אביו ואמו ועוד נפטרים.

נר בית הכנסת

מצווה להדליק נר לכבוד כיפור גם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות.

האסור והמוותר ביום הכיפורים

ישנם מספר איסורים בכיפור: 1. אכילה ושתיה - אסור מהתורה. 2. רחיצה - אסור מדרבנן. 3. סיכה - אסור מדרבנן. 4. נעילת הסנדל - אסור מדרבנן. 5. תשיש המיטה - אסור מדרבנן. 6. עשיית מלאכה (ל"ט מלאכות) - אסור מהתורה.

אכילה ושתיה

אסור לאכול ולשתות ביום הכיפורים והאוכל חייב כרת.

החייבים בתענית

הכל חייבים בתענית אפילו מעוברות ומניקות. בעלי ברית: הסנדק המוהל

ואבי הבן צמים כרגיל.

פטורים מתענית:

ילדת

בתוך שלושה ימים ללידתה: אסור לה לצום אפילו אם רוצה. בין היום השלישי ליום השביעי ללידתה: - אם אמרה בפירוש שרוצה לצום - תצום. אם לא אמרה כלום - פטורה ומאכילים אותה. מהיום השביעי דינה ככל אדם וחייבת לצום. חישוב הימים הנ"ל הם מעת לעת משעת הלידה ממש (בהלכה ובאגדה יום הכיפורים).

המפלת

דינה כילדת ממש, ופטורה מתענית זו, (אין אישה נחשבת למפלת אלא אם כן נקלט הוולד מינימום 40 יום, שהדבר נחשב ללידה). אישה שהפילה את עובריה פעמיים אחרי תענית וכעת היא בהריון והרופאים אומרים שהפלתה נגרמה מחמת התענית ומזהירים אותה לבל תצום, מותר לה לאכול בכיפור (אך תאכל בתנאים המותרים, כפי שיבאר להלן).

מעוברת

שהריחה מאכל ונשתנו פניה, אף על פי שלא אמרה "רוצה אני לאכול", לוחשים לה באוזנה שיום כיפור היום, אם נתקררה דעתה מוטב ואם לא - מאכילים אותה עד שתתיישב דעתה. כל אדם שהריח מאכל ונשתנו פניו: הרי הוא מסוכן אם לא יאכל מיד, ולכן מאכילים אותו מיד.

אישה היושבת על המשבר עם חבלי לידה: פטורה מתענית זו (אך תאכל בתנאים המותרים, כפי שיבאר להלן).

ילדים מגיל 9-0:

אינו מתענה כלל אפילו אם רוצה (בין בנים ובין בנות).

9-11:

מחנכים אותו להתענות, אך יתענה לשעות בלבד כפי כוחו.

11-12:

אם ידוע להורים שהוא בריא ויכול להתענות - יתענה כל היום, אך היום, שאין הקטנים מסוגלים להתענות יום שלם - יתענה עד חצות היום.

בנים מגיל 13 - מתענים כרגיל (ואם הם חלשים בגופם יתיעצו עם רופא או תלמיד חכם).

בנות מגיל 12 - מתענות כרגיל (ואם הן חלשות בגופן יתיעצו עם רופא או תלמיד חכם).

ציורי רופא

חולה שהזהר ע"י רופא (אפילו רופא גוי) שאם יאכל הדבר מסוכן לו, פטור מהתענית ואסור לו להחמיר להתענות ומאכילים אותו (אך יאכל כפי שיבאר להלן).

חולה שיש בו סכנה

חולה שיש בו סכנה פטור מתענית. חולה שאמר צריך אני לאכול וידוע שהוא יום כיפור, אפילו הרופאים אומרים שאינו צריך, מאכילים אותו, כי לב יודע מרת נפשו.

זקן שנחלש ממש

זקן חלש שהתחיל לצום ובמהלך הצום נחלש ממש, ויש חשש סכנה, מאכילים אותו.

לרפואה שלומה

דודית
בת עמליה
יצחק בן חנה
אבי בן מרים

לרפואה שלומה

ברוך חי בן לאה
רחל בת שרה
מירה בת דחל

לשמן עולם ברחמי רבי

איתמר אלהרר
בן פנינה
יהודה אוהיון
בן דינה
ת.נ.צ.ב.ה.

הקהל נאמנה נלך להיטב ולשלום

החלב לאבן שבשמים. לתרומות מתן לעזר קשר פלאפון 0505069633, פנו פן מתן לעזר פאט.

"כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם..."

הלכות יום הכיפורים

בכך ביותר, כיון שחסרים למעלה משלושים ברכות, ולכן ישלים בארבע סוגי ברכות הבשמים [הנותן ריח טוב בפירות, עצי, עשבי, מיני]. ואשרי המביא בשמים לבית הכנסת לזכות את הציבור ביום קדוש זה שקונה סגורים לעצמו.

הבדלה וצאת כיפור

מבדילים במוצאי יום הכיפורים כסדר המופיע בסידורים **ודווקא על נר ששבת** (היינו על נר שהיה דולק מערב יום כיפור) ולא נר שהדליקו כעת על ידי גפרור וכדומה, ואם אין לו נר ששבת, יבדיל בלי נר, **אלא אם כן חל יום כיפור במוצאי שבת שבדיעבד יכול להבדיל על נר שמדליק במוצאי שבת, ואומנם לכתחילה גם בצאת כיפור שחל במוצ"ש יבדיל על נר ששבת שמהיות טוב אל תקרי רע.**

בשמים

אין מברכים על בשמים בהבדלה אלא רק על יין, על הנר והמבדיל בין קודש לחול וכו' (מכל מקום, אחר שהבדיל וטעם מהיין טוב שיביאו לפניו בשמים ויברך עליהם).

אישה יכולה להבדיל

אישה שבעלה מאחר לבוא לבית בצאת כיפור יכולה להבדיל לעצמה ומיד תאכל.

זמן רבנו תם

לאותם המוצאים שבת לדעת רבינו תם, אסור להם לאכול בצאת כיפור עד שיעבור זמן ר"ת, אם כי לחולה מעוברת או מניקה ניתן להקל כשיטת הגאונים.

אין לאכול לפני הבדלה

אין לאכול בלי הבדלה, אבל אפשר להקל לשתות מים למי צמא.

לך אכול בשמחה לחמך

מצוה להרבות באכילה ושתיה בשמחה במוצאי כיפור שהוא כיום טוב. ואמרו במדרש, שבמוצאי יום הכיפורים בת קול יוצאת ואומרת (קהלת ט"ז): "לך אכול בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך כי כבר רצה האלקים את מעשיך..."

בניית סוכה

המהדרים במצוות מתחילים מיד בצאת כיפור בבניית הסוכה, ללכת מחיל אל חיל.

אצבעותיו. כהן שעולה לברכת כוהנים נוטל עד **סוף הפרק כרגיל**. אדם שידי מלוכלכות, שוטף ידי כמה שצריך להוריד הלכלכות.

לפלוג בעיניים

בבוקר מותר לשטוף עם מעט המים שבאצבעותיו את העין.

אוכל

אישה השוטפת אוכל במים, הדבר מותר משום שאין זאת רחיצת תענוג.

כלה

כלה בתוך 30 יום לחופתה רוחצת פניה כרגיל, כיוון שצריכה להתנאות לפני בעלה. מותר לרחוץ תינוקות, אך בזמן הזה נהגו להחמיר, ואם מלוכלכים בצואה מותר לרחצם ואין להחמיר כלל

סיכה (מריחת שמן / משחה)

אסור לסוך אפילו מעט מגופו, ודווקא בסיכת תענוג. חולה או מי שיש לו חטטין בראשו סך כדרכו, שאין זו סיכת תענוג. מותר לסוך כדי להעביר לכלוך.

נעילת הסנדל

אסור לנעול נעלי עור, בין לגברים בין לנשים. אף סנדל שרק מחופה בעור מלמעלה אסור לנעול. נעלי גומי, בד, עץ וכדומה - מותר (רק נעלי עור אסור).

קטנים שלא הגיעו לחינוך

קטנים שלא הגיעו לחינוך טוב לחנכם במצוות נעילת הסנדל (אך מעיקר הדין הם פטורים) וינעלו נעלי גומי.

יולדת (בתוך 30 יום ללידתה), וחולה אפילו שאין בו סכנה, ובמקום שיש חשש לנחשים - מותרים בנעלי עור.

נעלי עור אינם מוקצה (שכן פעמים יש היתר לנעלם כגון לחולה כפי המבואר לעיל).

תשמיש המיטה

תשמיש המיטה אסור בכיפור. אפילו תשמיש מצווה אסור, ולכן לא תטבול עד צאת הצום.

לא יישן עם אשתו באותה מיטה משום הרחקה (אפילו עם אשתו הטהורה, וכל שכן שאסור עם אשתו נידה). במקום צורך מותר להעביר חפץ מיידו לידה.

עשיית מלאכה

יום כיפור אסור בעשיית מלאכה כמו בשבת, בין המלאכות האסורות מהתורה ובין איסורי דרבנן כמוקצה.

מאה ברכות

חייב אדם לברך מאה ברכות בכל יום. וביום הכיפורים יש להתאמץ ולהשתדל

אופן האכילה והשתייה לפטורים מהתענית

באכילה: חולה מסוכן יאכל כמה שצריך (בין אם אמר הרופא או שהוא עצמו אומר). חולה שאינו מסוכן: יאכל פחות מכזית (פחות מ-27 גרם) כל פעם, וימתין בין אכילה לאכילה כ-10 דקות שהאכילה לא תצטרף לשיעור ברכה אחרונה.

בשתיה: חולה מסוכן ישתה כמה שצריך. חולה שאינו מסוכן: ישתה פחות מרביעית (פחות מ-40 גרם) וימתין כ-9 דקות בין שתיה לשתיה.

שקילה ביום הכיפורים

אם שכחו לשקול את הפרוסות מערב יום כיפור, מותר לשקול אותם ביום כיפור עצמו (במשקל מכני בלבד) שאין זה לצורך מקח וממכר אלא לצורך מצווה.

אכילה לצורך

כל הפטורים לא יאכלו מעדנים, אלא אכילה לצורך ולא לתענוג.

קידוש

כל הפטורים מתענית שאוכלים אינם מקדשים על האכילה והשתייה, אפילו חל כיפור בשבת.

ברכת המזון

כל הפטורים מברכים ברכת המזון ומוסיפים את שצריך להוסיף בברכת המזון, כגון: "עלה ויבוא" ו"רצה" בשבת, וכן עושים זימון אם הם שלושה וכל דין זה דווקא באותם שאוכלים מעל לכזית (27 גרם). אותם שאוכלים פחות משיעור כזית לא יברכו כלל ברכה אחרונה (לפי הכללים של ברכה אחרונה).

נטילת ידיים לסעודה

חולים שאוכלים לחם נוטלים ידיהם כרגיל ולא עד קשרי האצבעות (ואם אוכל מעל כביצה כ-54 גרם יברך על נטילה זו).

ונשמרתם מאוד לנפשותיכם

כל הפטורים שאכלו ביום כיפור אינם צריכים כפרה כלל לאחר מכן אלא מצווה עשו ששמרו על נפשם.

רחיצה

אסור לרחוץ ביום הכיפורים ואפילו אצבע קטנה אסור להושיט למים בין בחמים ובין בצוננים.

רחיצה המותרת וכיצד נעשית

רחיצה שאינה לשם תענוג אלא לצורך מצווה או לשם נקיון מותרת, ולכן: כשנוטל ידיו בבוקר נוטל עד סוף קשרי אצבעותיו. כשיוצא מהשירותים נוטל עד סוף קשרי

זאת חליפתו זאת תמורתו זאת כפרתו
זה הכסף ילך לצדקה
ואנחנו נלך לחיים טובים ושלום
פיון כפרות
ניתן להעביר לעלון "אור הנר"
ולזכות עזר משפחות
שיזכו ללמוד רבני תורה הלכות ודברי טוהר
הפותחים את הלב לאבינו שבשמים.
בברכת כתיבה וחתימה טובה
לכל בית ישראל.

לברכה והצלחה

חיים לוי זב"ב
דון דבקה
הודיה לוי
אריאל בן מאיה
עטרה בת יעל

לברכה והצלחה

מרדכי ויפה
מורנו זב"ב
ליאור ושיד
מורנו

לרפואה שלומה

יוליה בת לדיסה
דוד בן טטיאנה
סולטנה
בת פרחח

לברכה והצלחה

אלג'דיה
בת מרים
מרים (מיד)
בת דות